

A בס"ד
Intro

Today we will Be"H learn ל"ט of דף of חולין.
Some of the topics we will learn about include:

השוחט לעובד כוכבים
When a Jew slaughters a non-Jew's animal for him,
whether the owner's intentions for idolatry invalidates the
שחיטה;

מחשבין מעבודה לעבודה
Whether an intention during one עבודה to perform another
עבודה improperly, can invalidate the animal;
The Gemara discusses

פיגול
Intentions to sacrifice the animal at the wrong time;
שלא לשמה
Intentions to offer the קרבן for the sake of another קרבן;
and
עבודת כוכבים
Intentions to sacrifice for idolatry.

בארבע עבודות
Intentions of פיגול invalidate קדשים during all four עבודות,
שחיטה
קבלה
הולכה
זריקה
But intent for idolatry invalidates חולין only during שחיטה
and זריקה.

שחטה
ואח"כ חישב עליה
If one slaughtered an animal and then had these intentions
for idolatry;
Whether we say
הוכיח סופו על תחלתו
His subsequent actions lead us to assume that he also
slaughtered it for idolatry?

הבריא שאמר
כתבו גט לאשתי
רצה לשחק בה
If a healthy person requests that a Gett be written for his
wife, but does not add that it should be given to her,
whether we assume that he was sincere or not?

הכותב נכסיו לאחרים
והיו בהן עבדים
ואמר הלה אי אפשרי בהן
If someone wrote over his assets to another person, and
these assets included some slaves, and the recipient
declines to take ownership of the slaves;
This Halachah depends whether
צווח
He protested, or
שתק
He was quiet.

A

השוחט
לעובד כוכבים

מחשבין
מעבודה לעבודה

בארבע עבודות
לחיסוף - קאלב - פולכב - צריקב

שחטה
ואח"כ חישב עליה

הבריא שאמר
כתבו גט לאשתי
רצה לשחק בה

הכותב נכסיו לאחרים
והיו בהן עבדים
ואמר הלה אי אפשרי בהן

1 So, let's review...

The Mishnah earlier discussed
השוחט לעובד כוכבים
When a Jew slaughters a non-Jew's animal for him,
whether the owner's intentions for idolatry invalidate the
שחיטה.

The Gemara now cites a related מחלוקת:
השוחט את הבהמה
לזרוק דמה לעבודת כוכבים
ולקטיר חלבה לעבודת כוכבים
If one slaughtered an animal intending to perform זריקה
with its blood, or to burn its fats, for an idol;

רבי יוחנן אמר
פסולה
The שחיטה is invalid, and
ר"ש בן לקיש אמר
מותרת

The שחיטה is valid;
And the Gemara explains
רבי יוחנן אמר פסולה
Because,
מחשבין מעבודה לעבודה
וילפינן חוץ מפנים
Intent during one עבודה to perform another עבודה for
idolatry invalidates the שחיטה;
Because we derive the law of חולין, such as intentions for
idolatry, from the laws of קדשים;
Where a Kohein's intention during one עבודה to perform
another עבודה at the wrong time, renders the קרבן as פיגול;

While
ריש לקיש אמר מותרת
Because,
אין מחשבין מעבודה לעבודה
ולא גמרינן חוץ מפנים
Intentions during one עבודה to perform another עבודה for
idolatry does not invalidate the שחיטה;
Because we do not derive the law of חולין, such as
intentions of idolatry, from the laws of קדשים;
Where such intentions render a קרבן as פיגול;

1

The Mishnah discussed...

השוחט לעובד כוכבים
When a Jew slaughters a non-Jew's animal for him,
whether the owner's intentions for idolatry
invalidate the שחיטה

A related מחלוקת...

**השוחט את הבהמה
לזרוק דמה לעבודת כוכבים
ולקטיר חלבה לעבודת כוכבים**
If one slaughtered an animal
intending to perform זריקה with its blood
or to burn its fats, for an idol

ר"ש בן לקיש אמר
מותרת
אין מחשבין
מעבודה לעבודה
ולא גמרינן חוץ מפנים
עבודה עבודה
Intent during one עבודה
for another עבודה
does not invalidate the שחיטה;
Because
we do not derive חולין
from קדשים

רבי יוחנן אמר
פסולה
מחשבין
מעבודה לעבודה
וילפינן חוץ מפנים
עבודה עבודה
Intent during one עבודה
for another עבודה
invalidates the שחיטה;
Because
we derive חולין
from קדשים

3 The Gemara analyzes ר' יוסי's assertion that אין מחשבה פוסלת בחולין Intent does not invalidate regarding חולין: אילימא דלא פסלה כלל אלא זביחה דעבודת כוכבים דמיתסרא היכי משכחת לה Obviously, intent does invalidate. Otherwise, there would be no case of slaughtering an animal for idolatry;

Rather, מעבודה לעבודה This refers to intent during one עבודה regarding another, and רבי יוסי was saying that מחשבה פוסלת במוקדשין מעבודה לעבודה אין מחשבה פוסלת בחולין מעבודה לעבודה Intention during one עבודה for another עבודה invalidates only קדשים, but such intentions of idolatry do not invalidate חולין.

And, now, the Gemara asks פנים קשיא לר"ש בן לקיש The Mishnah rules that regarding all קדשים מחשבין מעבודה לעבודה This contradicts ריש לקיש who says אין מחשבין מעבודה לעבודה Regarding שלא לשמה

On the other hand, חוץ קשיא לרבי יוחנן The Mishnah rules that regarding חולין אין מחשבין מעבודה לעבודה This contradicts רבי יוחנן who says מחשבין מעבודה לעבודה Regarding עבודה זרה

3 The Gemara analyzes ר' יוסי's assertion that אין מחשבה פוסלת בחולין אילימא דלא פסלה כלל אלא זביחה דעבודת כוכבים דמיתסרא היכי משכחת לה Obviously, intent does invalidate. Otherwise, there would be no case of slaughtering an animal for idolatry;

Rather, מעבודה לעבודה This refers to intent during one עבודה regarding another and רבי יוסי was saying מחשבה פוסלת במוקדשין מעבודה לעבודה אין מחשבה פוסלת בחולין מעבודה לעבודה Intention during one עבודה for another עבודה invalidates only קדשים, but such intentions of idolatry do not invalidate חולין

And the Gemara asks פנים קשיא לר"ש בן לקיש The Mishnah rules regarding all קדשים מחשבין מעבודה לעבודה ? אין מחשבין מעבודה לעבודה שלא לשמה says ריש לקיש

On the other hand, חוץ קשיא לרבי יוחנן The Mishnah rules regarding חולין אין מחשבין מעבודה לעבודה ? רבי יוחנן says מחשבין מעבודה לעבודה regarding עבודה זרה

4 The Gemara answers
 בארבע עבודות
 רבי יוסי is NOT referring to intentions לעבודה, but to
 the number of עבודות where intention invalidates, and it
 means
 מחשבה פוסלת במוקדשין
 בארבע עבודות
 But
 אין מחשבה פוסלת בחולין
 אלא בשתי עבודות
 Intentions of פיגול invalidate קדשים during all four
 עבודות;
 שחיטה
 קבלה
 הולכה
 זריקה
 But intentions of idolatry invalidate חולין only during
 זריקה and שחיטה.
 =====

4

The Gemara answers
בארבע עבודות
 מעבודה לעבודה רבי יוסי is NOT referring to intentions
 but to the number of עבודות where intention invalidates

<i>but</i>	<i>and it means</i>
אין מחשבה פוסלת בחולין אלא בשתי עבודות	מחשבה פוסלת במוקדשין בארבע עבודות
<i>Intentions of idolatry invalidate חולין only during זריקה and שחיטה</i>	<i>Intentions of פיגול invalidate קדשים during all four עבודות; שחיטה - קבלה - הולכה - זריקה</i>

5 The Gemara cites a related ברייתא:

השוחט את הבהמה
לזרוק דמה לעבודת כוכבים
ולקטיר חלבה לעבודת כוכבים
הרי אלו זבחי מתים

If one slaughters an animal with the intention to perform זריקה or הקטרה for idolatry, the animal is considered a sacrifice of idolatry and forbidden.

However, the ברייתא continues,

שחטה
ואח"כ חישב עליה
לא אמרו בה לא איסור ולא היתר

If he first slaughtered it and then had these intentions, the חכמים did not clearly forbid nor permit it, and the Gemara offers several explanations:

1. The Mishnah on דף ל"ט cites a מחלוקת whether סתם מחשבת עובד כוכבים לעבודת כוכבים

We assume that a non-Jew always slaughters with intentions for idolatry.

Therefore,
לא אמרו בה איסור
משום כבודן דרבנן
לא היתר

משום כבודו דרבי אליעזר
They did not expressly forbid it, because according to the רבנן, it is permitted, and although he is an idolater, we do not assume that the שחיטה was for idolatry.

However, they also did not expressly permit it, because according to רבי אליעזר it is forbidden, because we do assume that since he is an idolater, he slaughtered for idolatry.

5

A related ברייתא...

השוחט את הבהמה
לזרוק דמה לעבודת כוכבים
ולקטיר חלבה לעבודת כוכבים
הרי אלו זבחי מתים

If one slaughters an animal with the intention to perform זריקה or הקטרה for idolatry, the animal is considered a sacrifice of idolatry and forbidden

שחטה
ואח"כ חישב עליה
לא אמרו בה לא איסור ולא היתר
If he first slaughtered it and then had these intentions, the חכמים did not clearly forbid nor permit it

The Gemara offers several explanations:

1

מאן איסור:

סתם מחשבת עובד כוכבים
לעבודת כוכבים

We assume that a non-Jew always slaughters with intentions for idolatry

Therefore...

לא היתר
משום
כבודו דרבי אליעזר
Because we do assume that since he is an idolater, he slaughtered for idolatry

לא אמרו בה איסור
משום
כבודן דרבנן
Although he is an idolater, we do not assume the שחיטה was for idolatry

6 However, the Gemara differentiates:

התם לא שמענא דחשיב
הכא שמענא דחשיב
הוכיח סופו על תחלתו

In our case, since he did have intentions of idolatry at the end, we assume that he had them during the slaughter, as well.

Therefore, in our case, even according to the רבנן it should be אסור?

Alternately,

סתם מחשבת עובד כוכבים
לעבודת כוכבים
אבל ישראל

הוכיח סופו על תחלתו לא אמרינן

We only assume that a non-Jew always slaughters for idolatry, but we don't assume this even for a renegade Jew, even if he is an idolater.

Therefore, in our case, even according to רבי אליעזר it should be מותר?

2.

Therefore, the Gemara amends the previous statement:

לא אמרו בה היתר

משום כבודו דרבי שמעון בן גמליאל

They did not expressly permit it, because of the opinion of רבי שמעון בן גמליאל in the following Mishnah:

הבריא שאמר

כתבו גט לאשתי

רצה לשחק בה

If a healthy person requests that a Gett be written for his wife but does not add that it should be given to her, we assume that he was not sincere.

However, the Gemara explains,

אם הוכיח סופו על תחלתו

הרי זה גט

If we can infer from his subsequent actions that he was sincere, the Gett they gave in the interim is valid.

6

However, the Gemara differentiates:

התם לא שמענא דחשיב
הכא שמענא דחשיב
הוכיח סופו על תחלתו

In our case,

since he did have intentions of idolatry at the end, we assume he had them during the slaughter, as well

Therefore, in our case,

even according to the רבנן it should be אסור?

Alternately,

סתם מחשבת עובד כוכבים
לעבודת כוכבים
אבל ישראל

הוכיח סופו על תחלתו לא אמרינן

We only assume

that a non-Jew always slaughters for idolatry, but we don't assume this even for a renegade Jew, even if he is an idolater

Therefore, in our case,

even according to רבי אליעזר it should be מותר?

2

Therefore,

the Gemara amends the previous statement:

לא אמרו בה היתר
משום כבודו דרבי שמעון בן גמליאל

They did not expressly permit it, because of the opinion of רבי שמעון בן גמליאל in the following Mishnah:

הבריא שאמר כתבו גט לאשתי
רצה לשחק בה

If a healthy person requests that a Gett be written for his wife but does not add that it should be given to her, we assume that he was not sincere.

However, the Gemara explains,

אם הוכיח סופו על תחלתו הרי זה גט

If we can infer from his subsequent actions that he was sincere,

the Gett they gave in the interim is valid

7 And indeed, the Mishnah continues:

ומעשה בבריא
שאמר כתבו גט לאשתי
ועלה לגג ונפל ומת
A healthy person asked that a Gett be written for his wife,
and he then went to the roof, fell off, and died, and רבי
שמעון בן גמליאל ruled
אם מעצמו נפל
הרי זה גט
ואם הרוח דחתו
אינו גט
If he threw himself off, the Gett is valid, because we now
understand that he was sincere;
But if he fell off, the Gett is not valid.

Similarly, the Gemara suggests, גמליאל, רבי שמעון בן גמליאל would
rule in our case
הוכיח סופו על תחילתו
Since he later had intentions for idolatry, we assume that
the slaughter was also for idolatry, and the he would
forbid the animal.

However, the Gemara differentiates:
דלמא שאני התם דקאמר כתבו
He instructed them to write the Gett, so we can now
determine that he wanted it to be given, but in our case, we
have no prior indication that he slaughtered for idolatry.

7

ומעשה בבריא
שאמר כתבו גט לאשתי
ועלה לגג ונפל ומת

A healthy person asked
that a Gett be written for his wife,
and he then went to the roof, fell off, and died,
and רבי שמעון בן גמליאל ruled

ואם הרוח דחתו
אינו גט
אם מעצמו נפל
הרי זה גט

Because we now understand
that he was sincere;

Similarly, the Gemara suggests,
גמליאל, רבי שמעון בן גמליאל

הוכיח סופו על תחילתו
Since he later had intentions for idolatry,
we assume that the slaughter was also for idolatry,
and the he would forbid the animal.

However, the Gemara differentiates
דלמא שאני התם דקאמר כתבו

He instructed them to write the Gett,
so we can now determine
that he wanted it to be given

but in our case,
we have no prior indication
that he slaughtered for idolatry

8

3.

Another explanation;

משום כבודו דרבי שמעון בן גמליאל

They did not expressly permit it, because of the opinion of רבי שמעון בן גמליאל in the following ברייתא:

הכותב נכסיו לאחרים

והיו בהן עבדים

ואמר הלה אי אפשרי בהן

If someone wrote over his assets to another person and these assets included some slaves, and the recipient declined to take ownership of the slaves;

אם היה רבו שני כהן

הרי אלו אוכלין בתרומה

If the recipient is a Kohein, the slaves may eat תרומה, because he ultimately did take possession of the slaves.

However,

רבן שמעון בן גמליאל אומר

כיון שאמר הלה אי אפשרי בהן

כבר זכו בהן יורשין

Once he said that he does not want the slaves, the heirs of the original master acquired them, and since the heirs are not Kohanim, the slaves may not eat תרומה.

8

3

Another explanation

משום כבודו דרבי שמעון בן גמליאל

They did not expressly permit it, because of the opinion of רבי שמעון בן גמליאל in the following ברייתא:

הכותב נכסיו לאחרים

והיו בהן עבדים

ואמר הלה אי אפשרי בהן

If someone wrote over his assets to another person and these assets included some slaves, and the recipient declined to take ownership of the slaves

רבן שמעון בן גמליאל:

כיון שאמר

הלה אי אפשרי בהן

כבר זכו בהן יורשין

The heirs of the original master acquired them, and since they're not Kohanim, the slaves may not eat תרומה

טעם קמא:

אם היה רבו שני כהן

הרי אלו אוכלין

בתרומה

Because he ultimately did take possession of the slaves

9 And the Gemara elaborates:

בצווח מעיקרא

דכ"ע לא פליגי דלא קנה

If he protested immediately, all agree that he certainly does not acquire them forcibly;

בשותק ובסוף צווח

דכ"ע לא פליגי דקנה

If he was quiet initially, and only protested later, all agree that he did acquire them;

כי פליגי שזיכה לו ע"י אחר

ושתק ולבסוף צווח

The Gemara applies to where someone else acquired them on his behalf in his presence, and he was quiet initially, and later protested;

תנא קמא סבר

מדשתיק קננהו

והאי דקא צווח

מיהדר קא הדר ביה

As soon as he was quiet, he took ownership of the slaves, and when he protested, he was retracting, but this is not effective;

רבי שמעון בן גמליאל סבר

הוכיח סופו על תחילתו

והא דלא צווח מעיקרא

סבר כי לא אתי לידיה אמאי אצווח

His subsequent protest indicates that he never wanted to acquire the slaves, and the reason he was quiet at first was that he did not see the need to protest, since he never took possession of them.

The Gemara rules

הלכה כרבי יוסי

That the owner's intention never invalidates, even regarding קדשים.

9

The Gemara elaborates:

בצווח מעיקרא

דכ"ע לא פליגי דלא קנה

If he protested immediately, all agree he certainly does not acquire them forcibly;

בשותק ובסוף צווח

דכ"ע לא פליגי דקנה

If he was quiet initially, and only protested later, all agree that he did acquire them

כי פליגי שזיכה לו ע"י אחר

ושתק ולבסוף צווח

The Gemara applies to

where someone else acquired them

on his behalf in his presence,

and he was quiet initially, and later protested

רבי שמעון בן גמליאל סבר
הוכיח סופו על תחילתו
והא דלא צווח מעיקרא
סבר כי לא אתי לידיה
אמאי אצווח

His subsequent protest indicates he never wanted to acquire the slaves, and the reason he was quiet at first was that he did not see the need to protest, since he never took possession of them

תנא קמא סבר
מדשתיק קננהו
והאי דקא צווח
מיהדר קא הדר ביה
As soon as he was quiet, he took ownership of the slaves, and when he protested, he was retracting, but this is not effective

The Gemara rules

הלכה כרבי יוסי

That the owner's intention

never invalidates,

even regarding קדשים